

- 3) Unionin yleinen tuomioistuin tulkitse asetuksen N:o 659/1999 10 artiklan 3 kohtaa ja 13 artiklan 1 kohdan 3 alakohdtaa virheellisesti, kun se ei ottanut huomioon, että tietojen antamista koskevalla määräyksellä on välittömiä vaikutuksia jäsenvaltion ja yrityksen, jota asia koskee, oikeus- asemaan myös siksi, että asetuksen N:o 659/1999 13 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa mahdollistetaan se, että komissio voi tehdä mahdollista valtiontukea koskevan päätöksen käytettävissään olevien tietojen perusteella siinä tapauksessa, että tietojen antamismääräystä ei noudateta. Tästä johtuva komission todistustaakan keventyminen johtaisi kyseisen yrityksen, jonka on oikeuksiensa turvaamiseksi todellisuu- dessa pakko antaa pyydetty tiedot, menettelyllisen aseman olennaiseen huonontumiseen.
- 4) Unionin yleinen tuomioistuin teki tästä syystä myös oike- udellisen virheen, koska se hylkäsi väitteen siitä, että tietojen antamista koskevalla määräyksellä on oikeusvaikutuksia, sillä perusteella, että kyse on vain lopullisen päätöksen valmis- teluun kuuluvasta välipäätöksestä. Unionin yleinen tuomiois- tuin ei ottanut tältä osin huomioon, että tämä ei sulje pois mahdollisuutta kanteen nostamiseen kyseisestä päätöksestä, jos välipäätökseksi väitetystä toimesta — kuten asetuksen N:o 659/1999 10 artiklan 3 kohdan mukaisesta päätöksestä — seuraa kielteisiä oikeusvaikutuksia.
- 5) Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut myöskään riittävästi huomioon, että niitä sääntöjenvastaisuuksia, jotka komissio teki, kun se antoi tietojen antamismääräyksen, ei olisi voitu käsitellä riittävästi menettelyn päättävästä päätöksestä nos- tettavassa kanteessa erityisesti, koska siinä on kiellettyä ve- dota tosiseikaston epätodellisuuteen. Lisäksi yritykselle, jota asia koskee, voi aiheutua — kuten esillä olevassa tapauksessa — huomattavia ajankäyttöisiä ja taloudellisia rasitteita sään- töjenvastaisen tietojen antamismääräyksen väliaikaisesti nou- dattamisesta.

**Landgericht Gießenin (Saksa) 28.9.2010 esittämä
ennakkoratkaisupyyntö — rikosoikeudenkäynti Baris
Akyüzia vastaan**

(Asia C-467/10)

(2010/C 328/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Gießen

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Baris Akyüz

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko

- a) yhteisön ajokortista 29.7.1991 annetun neuvoston direktii- vin 91/439/ETY (1) 1 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä 8 artiklan 4 kohdan toisen virkkeen kanssa,
- b) ajokorteista 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY (uudelleenlaadittu teksti) (2) 2 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 11 artiklan 4 kohdan kanssa,

tulkittava

- 1) siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion (vastaanottava valtio) kieltäytymiselle toisen jäsenvaltion (myöntäjävaltio) myöntä- män ajokortin tunnustamisesta omalla alueellaan, jos ajokor- tin saamista myöntäjävaltiossa on edeltänyt ajokorttihake- muksen hylkääminen vastaanottavassa valtiossa, koska fyysiset ja henkiset edellytykset moottoriajoneuvon turvalliseen kuljettamiseen eivät täyty
- 2) jos vastaus on myöntävä: siten, että ne ovat esteenä jäsen- valtion (vastaanottava valtio) kieltäytymiselle toisen jäsenval- tion (myöntäjävaltio) myöntämän ajokortin tunnustamisesta omalla alueellaan, jos ajokortin saamista myöntäjävaltiossa on edeltänyt ajokorttihakemuksen hylkääminen vastaanotta- vassa valtiossa, koska fyysiset ja henkiset edellytykset moot- toriajoneuvon turvalliseen kuljettamiseen eivät täyty ja ajo- kortissa olevat merkinnät, muut myöntäjävaltion antamat kiistattomat tiedot tai muut tiedot, joiden paikkansapitä- vyyttä ei ole syytä epäillä, erityisesti mahdolliset ajokortin haltijan itse antamat tiedot tai vastaanottavalla valtiolla muu- ten olevat varmat tiedot osoittavat, ettei direktiivin 91/439/ETY 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja vastaa- vasti direktiivin 2006/126/EY 7 artiklan 1 kohdan e alakoh- dassa säädettyä asuinpaikkavaatimusta ole noudatettu

— jos muut tiedot, joiden paikkansapitävyyttä ei ole syytä epäillä, erityisesti mahdolliset ajokortin haltijan itse antamat tiedot tai vastaanottavalla valtiolla muuten olevat varmat tiedot eivät riitä: Ovatko tiedot unionin tuomi- oistuimen oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla myön- täjävaltion antamia myös silloin, kun niitä ei ole välitetty suoraan vaan ainoastaan välillisesti siten, että jokin muu taho, erityisesti myöntäjävaltiossa oleva vastaanottavan valtion lähetystö, on tehnyt sellaisiin tietoihin perus- tuvan ilmoituksen –

- 3) siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion (vastaanottava valtio) kieltäytymiselle toisen jäsenvaltion (myöntäjävaltio) myöntä- män ajokortin tunnustamisesta omalla alueellaan, jos muo- dolliset edellytykset ajokortin saamiseksi myöntäjävaltiossa ovat kyllä täyttyneet mutta oleskelun tarkoituksena on sel- vitetty olleen ainoastaan ajokortin saaminen eikä sen lisäksi mitään sellaista tarkoitusta, jota suojataan unionin

oikeudessa ja erityisesti perusvapauksia koskeissa SEUT:n määräyksissä, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä yleissopimuksessa (ajokorttiturismi)?

⁽¹⁾ EYVL L 237, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 403, s. 18.

Kanne 28.9.2010 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-470/10)

(2010/C 328/34)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. França ja I. V. Rogalski)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut SEUT 56 artiklan ja direktiivin 2005/36/EY ⁽¹⁾ 5, 6 ja 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se on pitänyt voimassa edellytyksen, jonka mukaan Portugalin viranomaisten on rekisteröitävä ja akkreditoitava sellaisten yhteisön patenttiasiamiesten väliaikaiset palvelut, jotka ovat jo sijoittautuneet laillisesti toiseen jäsenvaltioon, ja valvoo Portugaliin tulevien yhteisön patenttiasiamiesten ammattipätevyyttä myös väliaikaisten palvelujen osalta.

— Portugalin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä oleva Portugalin lainsäädäntö estää muihin jäsenvaltioihin laillisesti sijoittautuneita tavaramerkkiasiamiehiä ja patenttiasiamiesten harjoittamasta edustustoimintaansa Portugalin kansallisessa teollisuus- ja kauppatoimintainstituutissa (Instituto Nacional da Propriedade Industrial, INPI), kun he tulevat Portugaliin suorittaakseen palveluja muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille asiakkaille, jos he eivät ole aikaisemmin suorittaneet koetta, jotta INPI voi akkreditoida tai tunnustaa heidät.

⁽¹⁾ EUVL L 255, s. 22.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängigen Verwaltungssenat Salzburg (Itävalta) on esittänyt 28.9.2010 — Martin Wohl ja Ildiko Veres v. Magistrat der Stadt Salzburg, muu osapuoli: Magistrat der Stadt Salzburg

(Asia C-471/10)

(2010/C 328/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Martin Wohl ja Ildiko Veres

Vastaaja: Magistrat der Stadt Salzburg

Muu osapuoli: Finanzamt Salzburg-Stadt

Ennakkoratkaisukysymys

Onko luettelon, jota tarkoitetaan Unkarin tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn liittymisasiakirjan 24 artiklassa, liitettyä X (1. henkilöiden vapaa liikkuvuus) ⁽¹⁾, tulkittava siten, että työntekijöiden käyttöön asettamista Unkarista Itävaltaan ei ole katsottava työntekijöiden työhön lähettämiseksi ja että unkarilaisten/slovakialaisten työntekijöiden työskentelyä Itävallassa koskevat kansalliset rajoitukset pätevät juuri samalla tavalla myös unkarilaisen yrittäjän käyttöön asettamiin (ja siellä laillisesti työskenteleviin) unkarilaisiin/slovakialaisiin työntekijöihin Itävallassa?

⁽¹⁾ EUVL 2003 L 236, s. 846.

Kanne 29.9.2010 — Euroopan komissio v. Unkarin tasavalta

(Asia C-473/10)

(2010/C 328/36)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk ja B.D. Simon)

Vastaaja: Unkarin tasavalta